

Tóth Józsefné, Hauser B. Sándorné, Ágostonné, Mogán Kamil, Mander Terike és Kiss Anna is megérkeztek. Egyes disztitúcióval keverve a házban a következők voltak: Vészits Lajosné, Rohr Jakabné, Bódón Nándorné és Józsefné. A példaadása után Neupauer Erzsike, Halmai nővérek, Horváth Vilma, Ágoesi Juci, Kiss Anna, Fritzner Paula, Menner Ibolyka, Böröcz nővérek, Kovács Terike, Pick Elziska, Schvare Erna, Molnár Margit, Fekete nővérek és Gémes Rózsika értek el szép sikereket. A mustos sátorban is nagy volt a forgalom, ahol egy bájos budapesti urasszony Eisner Návay Ilonka vezetésével Oleinik Margit és Bertuska és Szerafin Gizi mérték a jóízű, nedűt.

Gyönyörű volt a tizenegy órai szüreti felvonulás, amelynek pompás összeállításáért külön dícséret illeti a rendezőseget. A menetet két szüretelő magyar nyitotta meg lóháton. Ezután következett a szőlőlugassá varázsolt hatalmas kocsi, amelyen Bachus trónolt korszával kezében. A menetet Erdélyi Kálmán zenekara zárta be. Délben a honvédzenekar hangversenyezett. A délutáni folytatást megsemmisítette az eső. Akadtak ugyan buzgó urhölgyek, akik a kellemetlen időben is sokáig kitartottak az urnák mellett, csak akkor távoztak, mikor az idő jobbra fordultához nem volt már remény. A gyűjtés eredményéről nyilvános számadást fog adni a rendezőség.

Gyilkosság a szegedi Csillagbörtönben.

— Rabmerénylet a börtönőr előtt. —

(Saját tudósítónktól.) Kinos szenzációja van a szegedi Csillagbörtönnek. Vasárnap reggel az egyik rab hasbaszurta a társát, aki most utolsó óráit éli a kórházban. Krock Nagy Miklós a merénylet rab neve, aki többrendbeli súlyos testisértésért öt évi büntetését tölti a Csillagbörtönben. Az áldozat Takács József, aki haláltokozó súlyos testisértésért lakója a börtönnek.

A merénylet rab Gál Sándor börtönőr előtt szurta hasba a társát. A börtönben fanyelű, tompa pengéjű kés van használatban, amelyvel súlyosabb sérülés nem ejthető. Az étkezésnél azt használják a rabok. A merénylet azonban csontnyelű, rézveretű, éles pengéjű késsel történt. Krock Nagy Miklós már évek óta ezt a kést használta. Csodálatos körülmény, hogy a felügyelő börtönőrnek erre nem terjedt ki a figyelme.

Ez a rabmerénylet páratlan a börtönök krónikájában. Cívakodások, könnyebb természetű fegyveresértések elég gyakran előfordulnak kivétel nélkül minden börtönben. Rabgyilkosság azonban, amelynek a börtönőr is szemtanúja, a legkivételesebb eset. Nem vádoljuk a börtönigazgatóságot. Müller Mór börtönigazgató minden tekintetben korrekt ember, akinek a gondosságához szó sem férhet. De tény az, hogy a börtönben mulasztás, bűnös könnyelműség történt, amelynek kiderítése a legszigorubb vizsgálat kötelessége.

Részletes tudósításunk a következő:

A börtön 71. számú cellájában voltak elhelyezve Krock Nagy Miklós, Takács József, Nagy Kálmán és Dunai Imre rabok. A fölügyeletet Gál Sándor börtönőr végezte. Krock Nagy Miklós többrendbeli súlyos testisértésért négy év, tizenegy hónap és egy napi büntetését tölti. Takács József halált okozó súlyos testisértést két évre és nyolc hónapra ítélte a nagybeeskereki törvényszék. A másik két rab is súlyos testi sértésért van elítélve. Krock Nagy Miklós már három évet, Takács József pedig másfél évet töltött ki a büntetéséből.

Takács József három hónappal ezelőtt került a 71. számú cellába. Kifogástalan viselkedő rab volt, soha nem követett el fegyveresértést. Krock Nagy Miklóst kötelkdő természetű rabnak ismerték, akin semmi meg-

nem észlelték. Durva hangon inzultálta a többi rabot, akik azonban nem mertek perlezködni.

Szombaton délután különösen elemében volt Krock Nagy Miklós. Duhajkodott, alig tudták lecsendesíteni. Az egyik rabot, Dunai Imrét, átkísérték a börtön újtelepére. A menázsija a cellában maradt, amit Krock Nagy Miklós elakart fogyasztani. Takács figyelmeztette, hogy ebből kellemetlenség származhatik.

— Ne nyulj a máséhoz — mondta.

— Mit, te akarsz engem figyelmeztetni? Ki vagy te? Vigyázz, nyomorult, én már egy embernek kiszurtam a szemét! — felelte durván Krock, aki percekig nem hagyott föl a szidalmazásával.

Szombaton este Takács bepanaszolta az esetet Kardos István börtönőrmesternek. Arra kérte az őrmestert, hogy egyiküket helyezze más cellába. Vasárnap reggel értesítették Krockot, hogy a cívakodások miatt a 69. számú cellába helyezték át. Ezzel boszút forralt Takács ellen. Vasárnap reggel nyolc órakor, amikor a rabok a miséről visszatértek a cellájukba, Krock is a régi cellájába tartott. Kivüle Takács József, Nagy Kálmán rabok és Gál Sándor börtönőr voltak még a cellában. Alig beszélgettek néhány pillanattig, Krock előrántotta élesre fent kését és nagy erővel Takács József hasába szurta. A szerencsétlen embernek kifordultak a belei. A merénylet olyan gyorsasággal történt, hogy a börtönőr, aki akkor éppen az ajtóban állott, nem akadályozhatta meg.

— Most megkaptad a magadét kutya! — mondta Krock és dühös pillantást vetett az áldozatára.

A merényletről azonnal értesítették Müller Mór börtönigazgatót, aki a gyilkost vasraverette. Takács Józsefet a rabkórházba Regdon Sándor dr. börtönorvos megvizsgálta és intézkedésére még vasárnap reggel beszállították a kórházba. A kórházban megoperálták, a sérülése azonban olyan súlyos, hogy nem lehet megmenteni az életnek.

Takács Józsefet vasárnap este hallgatta ki a kórházban Magyar Lajos dr. vizsgálóbíró. Hétfőn délelőtt Bezdán János börtönlelkész meggyóntatta. A merényletről Müller Mór börtönigazgató a következőket mondotta:

— A rabmerénylet, sajnos, megtörtént. Eddig példás rendet tapasztaltam a börtönben, az ellenőrző hatóságok sem találtak soha semmi kívánni valót. Az esetről bővebben nem nyilatkozhatom, nem akarok elébe vágni a vizsgálatnak. Ha valakinek a részéről mulasztás történt, azt szigorúan meg kell torolni. Egyebet nem mondhatok, engem is kellemetlenül érintett, mondhatnám kinosan meglepett az eset.

A Délmagyarország munkatársa fölkereste a kórházban Takács Józsefet, aki a következőket mondta:

— Kiméletlen, durva embernek ismertem Krockot, de ilyenre még sem mertem gondolni. Félttem tőle, az igaz, azért is kértem a börtönőrmestert, hogy egyikünket helyezzen más cellába. Szombaton délután leszidott, mert figyelmeztettem, hogy ne nyuljon más rab menázsijához. Vasárnap reggel, a mise után, amikor értesítették, hogy más cellát jelöltek ki a számára, a börtönőr előtt hasbaszurta. Nem a rabkés volt nála, az fanyelű és tompa, hanem a civilkése. Én három hónap óta voltam vele egy cellában, azóta mindig azt a kést láttam nála. Különösnek találtam, de nem szóltam, vártam, amíg más észreveszi. Én nem akartam vele cívakodni, megjártam már egyszer, elég volt...

Fog-Krém

KALODONT

Szájviz

MAI VIDEK

Székel Mihály Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) Székel Mihály, a leghíresebb magyar aviatikus, október közepén repülő napot rendez Szegeden. Ez az esemény a magyar aviatika felé tereli Szeged közönségének figyelmét.

Lehetetlen észre nem venni azt a fejlődést, amely a magyar aviatikában tapasztalható. Néhány hónappal ezelőtt még „guruló aviatikusok”-nak gunyolták azokat a fáradhatlan magyar mérnököket, akik repüléssel próbálkoztak. Ma már nem ott tart a magyar aviatika. Diadalmasan szelik át a levegőt és a magasban repülő gép berregése a tömegek ezreit készíti üdvözlőgásra.

A repülés látványa olyan kivételes élvezet, amelyben csak ritkán részesülhet a közönség. Minden áldozatra érdemes. Székel Mihály neve föltétlenül garancia arra, hogy zavartalan lesz ez az élvezet. A legsikeresebben szereplő magyar aviatikus. Alig néhány héttel ezelőtt az Az Újság példányszámaival repült. Budapestről Győrbe és a közönség ujjongása kísérte a magyar aviatikus utját. Sőt tudvalevőleg többször megtette a Budapest—Bécs között való légi utat.

Ennek a szegedi repülésnek különös jelentősége is van. A magyar aviatika fejlődését az anyagi eszközök hiánya hátráltatja. Segélyszavukat nem méltányolta, nem értette meg a magyar társadalom. Csak most mozdult meg a közönség néhány lelkes ember agitációjára. Az Újság szerkesztősége gyűjtést indított a magyar aviatikusnak, amelynek már eddig is jelentős eredménye van.

A magyar vidéknek is meg kell már mozdulni végre a magyar aviatika fejlődése érdekében. Székel Mihály repülése kedvező alkalom arra, hogy a Szeged társadalma is fölemelje a szavát.

— A csanádi főispánság. Aradról jelentik telefonon, hogy Csanádmegye főispánja: Jakabffy István lemondott a helyébe Szojka Kálmán, a nagylaki kerület munkapárti képviselőjét nevezi ki a kormány. Szojka Kálmán főispáni kinevezéséről már egy szer hirt adtunk a Magyarország című ellenzéki napilap nyomán, amely azt írta, hogy Szojkát a szegedi és csongrádmegyei főispánságra fogják kinevezni. Már akkor megbízhatatlannak tartottuk a Magyarország értesülését és rámutattunk arra, hogy lehetetlen kombináció a hír ebben a formában. Szojka Kálmán csanádmegyei főispánná való kinevezésével a szegedi főispánságra való minden kombináció megdőlt tehát.

— Glattfelder püspök Szegeden. Megírtuk, hogy Glattfelder Gyula csanádi püspök október elején ellátogat Szegedre, hogy itt az új rókus templomot fölszentelje és Várárhelyi József címzetes kanonokot a plébániai hivatalába beiktassa. A tanács előkészületeket tesz a püspök fogadására, akit a katolikus hívek is ovációkban fognak részesíteni. A rókus templom fölszentelésének kizárólag egyházi része október elsején reggel hét órakor kezdődik s eltart körülbelül tíz óráig. Ekkor ünnepi nagymise lesz, amelyen a hatóság képviselői is jelen lesznek. A mise keretében lesz Várárhelyi József beiktatása. A tanács bizottságot küld ki, amely a várost, mint kegyurat a beiktatásnál képviselje. A törvényhatósági bizottságot Nemcskay István és Funák Károly fogják képviselni. A nagymise után a város megvendégeli a püspököt és a vele érkező vendégeket. Az ünnepi lakoma az Otthonban lesz délután két órakor. Este a püspök viszáutazik Temesvárra.

— Kitüntetések. A király Illés Olivér szatmári árvaszéki ülnök és Holczmann Lajos dr. nagybicskei ügyvédnek a Ferenc József rend lovagkeresztjét, Koller Imréné, született Millasevits Vilmának, a bajai katolikus-